

JAZYK SVĚTLA

Programovací partner: GK 61

Rodina nenavratitelnosti (GK 31, 62)

Fyziologie: hrdlo/štítná žláza

Aminokyselina: tyrosin

STÍN 62 INTELEKT

JE HLOUPOST BÝT CHYTRÝ

Uspořádání šedesáti čtyř genových klíčů v sobě stejně jako pradávný I-t'ing skrývá důmyslnou geometrii, která se týká začátku a konce jejich posloupnosti. Jak jste si možná všimli, první a poslední dvojice genových klíčů – GK 1 a GK 2 a GK 63 a GK 64 – slouží jako jakési kosmické knižní zarážky celého evolučního a involučního procesu tvoření. První pár můžeme nahlížet jako prolog a poslední jako epilog k velkému lidskému dramatu, rozšířování leží mezi nimi. Z tohoto pohledu začíná drama evoluce genovým klíčem 3 (Nevinnost) a končí genovým klíčem 61 (Posvátnost), zvaném v I-t'ingu *Vnitřní opravdovost*. Genový klíč 61 (programovací partner genového klíče 62) je jakýmsi vyvrcholením velké orchestrální symfonie. Avšak GK 62 je něčím úplně jiným. Stojí sám na konci knihy života, jejímž zástupcem je kniha Genové klíče, v roli glosáře a vysvětlivek všeho, co jí předcházelo.

GK 62 obsahuje celé vrstvy kódovaných informací o významu a smyslu vesmíru. Za svými vnitřními dveřmi odhaluje GK 62, co jsou Genové klíče a k čemu slouží. Genové klíče jsou živoucím jazykem světla, který je obsažen v samotných základech vesmíru. Šedesátičtyřbitová matrice je stěžejním strukturálním principem, který stojí za vškerým uměním, vědou i přírodními jevy. Z této základní abecedy vědomí se vyvinuly všechny světové jazyky a jejich slovní zásoba. Na své nehlubší úrovni nás GK 62 učí holografickému jazyku tvoření. Jakmile se jednou tento jazyk naučíme, zjistíme, že se opakuje ve všech fraktálních formách stále dokola ve všem, čeho se naše vědomí dotkne. Je přesný, nekonečně komplexní a přitom elegantně jednoduchý k osvojení, protože je vytvořen z pouhých šesti permutací (změn pořadí) každého ze šedesáti čtyř genových klíčů.

Mnozí z vás se budou divit, proč slovo *intelekt* reprezentuje stínovou frekvenci. Jazyk Genových klíčů přináší pravdu ve všech frekvencích, ale na rozdíl od lidského jazyka není možno se mu naučit a ovládnout jej jen pomocí samotného intelektu. Abychom si osvojili jazyk tvoření, musíme jej vstřebat na všech úrovních, nejen na úrovni intelektu. Avšak v moderním světě je intelekt všeobecně považován za velmi uznávanou devizu a ne za něco, co může být překážkou v další evoluci lidstva. Proto bychom si měli upřesnit některé termíny. Intelekt je často zaměňován s inteligencí a pochopením. V kontextu Genových klíčů označuje intelekt schopnost myšlení lidské mysli, která všechny své domněnky zakládá na svých dvou hlavních cílech – získání faktů a jejich zpracování prostřednictvím jazyka.

Intelekt je schopnost zpracovávat znalosti. Znalosti jsou však něco úplně jiného než pochopení. Pochopení se v tomto smyslu nevztahuje k činnosti naší mysli, nýbrž k celé naší prožívající bytosti. Na intelektuální rovině je možno být hlupákem, ale přesto být v srdci svého bytí schopem rozumět mnoha hlubokým pravdám. Takže inteligence nemá co dělat s intelektem. Ve skutečnosti jsou tyto dva aspekty často (i když ne vždy) diametrálně protichůdné. Obecně řečeno, čím více jsme intelektuální, tím méně inteligence používáme. V kontextu jazyka Genových klíčů je inteligence něco, co se vyskytuje bez použití mysli, i když i ona může použít mysl jako prostředek svého šíření.

Moderní svět, který obýváme, je vpravdě vzhůru nohama. Už naše vzdělání je uzpůsobeno tak, aby nás dělalo více intelektuální a méně inteligentní. Inteligentní jsme už jako děti. Naše inteligence je nádherná, živá a přirozená. Projevuje se v každém našem pohybu, v jasů našich očí a ve svobodném sebevyjádření.

Je to zásobárna našeho budoucího génia. Tento génius je však zásadně omezen ve chvíli, kdy vstoupíme do školy. Čím více informací si ukládáme do hlavy, tím otupělejší se stáváme. Jak procházíme moderním vzdělávacím systémem, jsme násilně krmeni vrstvami homogenizovaných informací. Dokonce jsme vyzýváni, abychom soutěžili s ostatními v tom, že si všechny informace zapamatujeme. Je to dokonale účinný systém sloužící k hlubokému potlačení lidské inteligence. Co je však nejdůležitější, výsledkem je, že jsme všichni stejní. Jelikož jsme si osvojili tytéž informace a učili jsme se jim stejným způsobem, naše mozky jsou neurologicky naprogramovány, aby pracovaly podobně.

Tak jako každý ze stínů genových klíčů, ani stín 62 není ve své podstatě špatný. Intelpekt může být úžasnou vlastností, pokud je užíván správně ve službě vrozené inteligence. Pokud ale intelekt šéfuje naší planetě, jak se to nyní děje, potom inteligence téměř není vidět, až na pár jedinců, kteří pozvedli tento genový klíč na vyšší frekvenci. Intelpekt je záležitostí mysli, kdežto inteligence je záležitostí srdce. Toto je stěžejní konstatování. Stín 62 je posedlý fakty a fakta se rodí z jazyka a pojmenování. Bez názvu a pojmenování nelze fakta vytvořit. Pojmenovávání a jazyk tvoří software lidské mysli. Bez nich je mysl tichá. Ve světě, kde jsou fakta pokládána za poklad, je mysl králem. Náš svět je rozdělen mezi stín 62 Intelpekt a jeho programovacího partnera – stín 61 Psychózu. To, že jsou tato dvě témata geneticky propojena, jasně vypovídá o způsobu, jakým vnímáme lidskou mysl.

Toto genetické spojení stínů 61 a 62 odráží základní rozkol lidstva. Pomocí stínu 62 se člověk snaží porozumět záhadám života prostřednictvím intelektu – jinými slovy prostřednictvím vědy. A zároveň skrze stín 61 se tytéž záhady snaží vyřešit beze své mysli – prostřednictvím náboženství. Tyto dva póly, které se ve svých extrémech stávají vědeckým intelektualizováním a náboženským fanatismem, jsou genetické podprogramy, které udržují frekvence lidstva na nízké úrovni. Lidé s tímto nastavením se ocitají v křížové palbě obou zmíněných lidských témat. Mohou strávit celý svůj život tím, že obhajují jedno stanovisko a přitom potlačují druhý skrytý aspekt své přirozenosti. Pokud je dominantní stín 62, je potlačována ženská stránka osobnosti. Pokud je dominantní stín 61, je potlačována stránka mužská. Potlačování vnitřní mužské či ženské polaridy je hlavní příčinou nemoci na naší planetě, jak na individuální, tak kolektivní úrovni.

Stín 62 představuje zneužívání prostřednictvím jazyka. Není to tak, že my bychom zneužívali jazyk, nýbrž že jazyk zneužívá nás. Jazyk *podléhá* naší frekvenci. Na nízké frekvenci zcela ovládá naši realitu. Schopnost lidského intelektu číst, psát a mluvit je pro nás zároveň naším největším požehnáním i naším největším prokletím. Problém nastává, když ztotožňujeme svůj život s myšlenkami, které, jak už víme, jsou výsledkem naprogramování naší výchovou. Dokud nejsme schopni vystoupit z tohoto mentálního nastavení, jsme v područí jazyka, namísto abychom jej svobodně ovládali. Všechna fakta jsou relativní, jak nádherně demonstruje moderní kvantová fyzika, což silně narušuje celý koncept jazyka a intelektu.

To, že se věda dostala do bodu, kdy zpochybňuje samotné základy intelektu, je nejlepším důkazem, že žijeme v mimořádném období vývoje lidstva. Nicméně intelekt není uzpůsoben k tomu, aby se jen tak snadno vzdal. Bude bojovat, aby vyvrátil každou teorii, která jej vytrhává z jeho výsostného teritoria faktů. Teprve až lidstvo pozvedne svou frekvenci na úroveň srdce, bude schopno užívat intelekt k vyřešení tohoto velkého paradoxu. Jinými slovy, jediným způsobem, jak vědecky dokázat, že Bůh existuje, je *stát se Bohem*. Znalosti se musí stát věděním a intelekt se musí podříditi inteligenci. Tak jako řekl jeden moudrý muž: „Poslední se stanou prvními a první se stanou posledními.“ Skutečným významem tohoto výroku je, že srdce povede mysl, ne že tomu bude naopak.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 62 – POSEDLOST

V případě, že je stín 62 nasměrován dovnitř, stává se posedlostí. GK 62 se z velké části týká zaměření na maličkosti. Strach, který se projevuje skrze tento stín, používá detaily jako způsob, jak se vyhnout prociťování vlastního utrpení. Tito lidé se ztrácejí v každodenním světě a žijí život plný nekonečných detailů, bez tvořivého projevení své životní síly. V úplném extrému může jejich posedlost těmi nejmenšími maličkostmi, coby snaha nějak se vypořádat se životem, přerůst až v duševní nemoc. Otrokářem těchto lidí však nejsou tyto maličkosti, ale jejich mysl. U většiny ostatních lidí slouží tento stín k potlačení přirozené jiskry jednotlivce tím, že nás drží ve vězení jednotvárného mentálního nastavení, kde jsou detaily zároveň naší berličkou i prokletím.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 62 – PEDANTSTVÍ

Tito lidé používají svůj intelekt tak, že napadají vše kolem sebe, aby ochránili svou vlastní nejistotu. Žijí zcela v zajetí svého intelektu, který vše donekonečna zpochybňuje a zvláště si libuje v hledání sporných detailů a faktů, které prokazují nesprávnost názorů jiných lidí a připravují je o jejich sílu. Intelpekt těchto lidí je většinou vysoce vyvinutý a v některých případech jim přináší velké uznání. Tito lidé však také vůbec nejsou schopni vypnout svou mysl. Zaměřují se na ostatní, aby se nemuseli podívat do sebe. Zdrojem takového komplexu je hněv, který mysl v sobě dusí, dokud ji něco nebo někdo nevyprovokuje k jeho uvolnění, což se stává poměrně často.

DAR 62 PŘESNOST

TEN NEJVĚTŠÍ KROK

Dar 62 sahá daleko za království intelektu, který je, jak jsme viděli, založen na pouhých znalostech. Jakmile se začneme probouzet do vyšších frekvencí GK 62, buď začneme zpochybňovat celý svět (represivní povaha), nebo přestaneme zpochybňovat cokoli (reaktivní povaha). Probuzení je magické tím, že má schopnost přinést do našeho bytí přirozenou rovnováhu. Jinými slovy, pokud jsme byli lapeni do vzorce obsedantního chování potlačené podoby stínu, naše mentální schopnosti najednou začnou opět ožívat, jako by někdo vyčistil okno našeho vnímání. Začneme se zamýšlet nad svým posedlým chováním, což nakonec vyústí v kompletní proměnu našeho přístupu k životu a obvykle i životního stylu.

V případě, že jsme ovládnuti reaktivní podobou stínu, probuzení nás provede přirozeným procesem narůstající pokory, během něž si uvědomíme, jak sami sebe ničíme tím, že se zaměřujeme na nepodstatné a nicotné detaily čehokoli, jen ne na svou vlastní bolest. Jakmile se začneme dívat do nitra své podstaty a převezmeme za své chování plnou zodpovědnost, projdeme nádherným procesem zjemnění a naše ženská stránka se opět vynoří do popředí.

V obou případech jsme svědky znovuzrození daru Přesnosti. Přesnost se rodí ve chvíli, kdy přirozená inteligence nastolí rovnováhu mezi myslí a srdcem, avšak s jednou jedinou podmínkou – že srdce, tedy ženský princip, přebere vládu nad životem. Mužský princip, intelekt, pak vstoupí do služeb ženského principu. Ženský princip zahrnuje intuici, naslouchání, přijímání, mužský princip zase myšlení, vyjadřování a vysílání.

Se silicím darem Přesnosti nám může připadat, jako by svět postupně začal zase ožívat. Intelgence rozpozná inteligenci, a když mysl ustoupí z cesty, znovu procítíme neviditelnou esenci spojující všechny bytosti. Například pokud se díváme na strom očima stínové frekvence, vidíme jen to, co je založeno na faktech, které jsme se o stromě naučili. Zaznamenáme název stromu, druh a další slova s ním spojená – větve, kmen, listy, atd. – ale nikdy nevidíme skutečný strom. Strom je inteligentní a k jeho skutečnému poznání musíme také použít svou inteligenci. To znamená, že se nedíváme svými očima a myslí. Přijímáme strom do svého bytí – cítíme jeho živost, jeho tajemnou auru, vdechujeme jej do sebe. Přesnost je to, co nastává, když se zrodí inteligence. Je to něco jiného než být precizní a přesný na intelektuální úrovni, je to zcela nové vidění světa.

Přesnost je inspirativní a originální (dar 61 je Inspirace) a taková inspirace nezávisí na naší slovní zásobě. Když dar Přesnosti něco popisuje, podává fakta takovým způsobem, že nejsou strohá a suchá, nýbrž inspirativní a vzrušující. Jakmile se v lidech probudí dar Přesnosti, začínají komunikovat s takovou úsporností a přesností, že vše, co říkají, je krásné, výstižné a souvislé. Tento dar vede člověka většinou k tomu, aby využil svůj um komunikace jako řečník, spisovatel, umělec, herec či vědec. Tento dar přímo volá po záři reflektorů. Když je vůdcem srdce a užívá logiku k vyjádření toho, co vidí a cítí, ostatní mohou jen fascinovaně naslouchat.

GK 62 společně s GK 31 tvoří chemickou skupinu genů zvanou *Rodina nenavratitelnosti*. Tento mystický název vystihuje evoluční proces, který nastává, když vyšší vědomí dosáhne v lidské bytosti krční čakry. Krční centrum je místem největší lidské iniciace. Jakmile začnou vyšší involuční síly používat náš hlas k šíření svých pravd, spustí se proces odpoutání od vlastní identity. GK 62 umožňuje přístup

k univerzálnímu jazyku světla, nacházejícímu se za všemi formami. Jakmile dosáhneme určitých frekvencí, slova, jež vyřkneme, a jejich vyzařování se změní a začnou sloužit vyššímu účelu. Tento účel je dvojitý: Především je to transformace nás samých, protože proces umožňuje rozvibrovat naše srdce a šířit naši lásku prostřednictvím slov. A za druhé vnáší do světa více světla a zprostředkovává naše probuzení ostatním.

Do jazyka je vetkáno velmi mocné kouzlo. (Slovo *spell* má v angličtině význam hláskovat a kouzlo, *pozn. překl.*). Každé slovo v sobě nese svého vnitřního ducha – kód světla, který mu ve vesmíru propůjčuje nezávislou sílu. Ve chvíli, kdy je slovu nebo skupině slov dán zvuk, vyšlou do vesmíru své vibrace, které nelze vrátit. Na úrovni daru používáme slova mnohem přesněji, protože jsme si této pravdy vědomi. Tento postupný proces, kdy se člověk stává stále čistějším vodičem pravdy, popisuje GK 31. V podstatě jde o to, že nás skrze naše slova prostupuje světlo. Čím čistší je náš jazyk, tím více odhalujeme ostatním a světu své srdce. Podnikáme největší krok – je to skok z uctívání do vtělení. A právě v této chvíli, až propůjčíme svůj hlas svému srdci, se budeme muset postavit tváří v tvář svému strachu z pokoření. Slova vyslovená z lásky jsou hluboce léčivá. Zároveň však mají sílu rozvířit nejrůznější projekce přicházející ze stínové frekvence. Jakmile začneme jednou slovy vyjadřovat svoji pravdu, není už návratu – již navždy se odpoutáme od nižších říší.

Dar 62 představuje skutečnou sílu ukrytou za genovými klíči. Zprvu nám dává náš soukromý vnitřní jazyk, který nám umožňuje započít hlubokou transformaci našeho stínového vědomí. Avšak na určitém stupni své cesty v sobě ucítíme volání tohoto jazyka a jeho naléhání, aby mohl proniknout prostřednictvím svého hlasu ven do světa. Možná budeme mít strach mluvit k ostatním a používat přitom vyšší frekvence a tóny, ale je to začátek naší vyšší iniciace. Jakmile tento proces jednou započne, bude nabírat spád až do bodu, kdy ucítíme, že nad námi doslova převzalo vládu naše vyšší já. Přestaneme používat slova, která by ostatní chránila před nimi samotnými, a budeme vyslovovat pravdu tak, jak ji v sobě cítíme, vyvěrající z naší hloubky, čistě a bez projekcí. Čím jemnější jsou totiž naše frekvence, tím méně slov máme k dispozici a náš jazyk se stává nádherně jednoduchým. Ukotví se v nás šedesát čtyři slov vyjadřujících nejvyšší frekvence Genových klíčů coby základní jazyk tvoření. Taková slova, hluboce procítěná a pronášená ze srdce, mohou přinášet silnou *šakti*, čili transformační náboj.

SIDDHI 62 NEPOSKVRNĚNOST

KOSMOMETRIE – JAZYK DOKONALOSTI

Siddhi 62 nelze porozumět intelektuálně. Jakmile začne prosvítat v našem bytí, přeruší veškerou kontinuitu našeho normálního života. Ve stavu plně rozvinutého siddhi se smažou všechny stopy našeho předchozího genetického nastavení. Osvícení není jen duchovní a mystickou událostí, ale také biochemickou, protože naše tělo prochází hlubokými proměnami. Když zmizíme do stavu osvícení (a to doslova), to, co zbývá, je prostě čisté vědomí, operující skrze určitý genetický nosič (tělo), což obecně nazýváme smrt ega. Jakmile se vědomí přestane ztotožňovat se svojí existencí, dostává se chování lidského nosiče zcela mimo hranice uchopení intelektem. O takovém chování se říká, že je bez nejmenší poskvrny.

Když hovoříme o osvícených mistrech, často se mylně domníváme, že osvícený mistr se musí chovat jako „svatý“. Existuje velmi rozšířená představa o tom, že duchovní stavy vědomí se musí pojít s nějakým posvátným morálním kodexem. Pokud však pochopíme podstatu siddhi 62 zvaného Neposkvrněnost, uvědomíme si, jak jsou tyto zažitě představy směšné. Být neposkvrněný znamená *být prost břichu*, což v sobě zahrnuje jistou úroveň mravní čistoty a počestnosti. Je však důležité pochopit základní pravdu: Ten, kdo navždy zmizel do stavu osvícení, přestal skutečně existovat. Dům je prázdný. V této bytosti sídlí jen čisté vědomí, takže at' řekne či udělá cokoli, nelze jí to vytýkat. Kdyby například osvícený člověk spáchal vraždu (což je ve skutečnosti vyloučeno), nebylo by možné mu to vytknout. Samozřejmě, společnost by ho potrestala a odsoudila jeho chování jako špatné, to však nic nemění na tom, že by zůstal bez viny, protože tu prostě nikdo není. Bylo by potrestáno jen pouhé prázdné tělo! To je pravý význam Neposkvrněnosti.

Na úrovni daru 62 se stává komunikace na vyšších a jemnějších úrovních stále dokonalejší a přesnější, především prostřednictvím média jazyka. Siddhi 62 se týká použití jazyka na úrovni, která leží mimo

naše znalosti. Každé jednotlivé slovo má svou frekvenci a vibraci; uspořádání a syntax našeho způsobu vyjadřování vytváří určitou auru. Na této siddhické úrovni už nepřicházejí slova cestou myslí. Nejsou to myšlenky, které se stávají slovy. Slova se vynořují přímo z prázdnoty, obnažená a čistá.

Když slyšíme výroky mistrů, často zjistíme, že o siddhických stavech říkají protichůdné věci. Například někdo tvrdí, že k osvícení lze dojít jen cestou intenzivního hledání, zatímco druhý říká, že pro dosažení tohoto stavu nemůžeme udělat vůbec nic. Zdá se, že mezi výroky mistrů je mnoho nesrovnalostí. Je to proto, že každý z nich stále ještě filtruje svoji zkušenost svým původem, jazykem a kulturou. Avšak ten, kdo manifestuje siddhi 62, vytváří přesnou lingvistickou vědu osvícení. Je často zábavné pozorovat, jak blízka je příbuznost mezi stínem a siddhi. A tak budou tito lidé používat intelekt, aby sami sebe anulovali prostřednictvím čistě logické argumentace. A budou také používat jazyk k tomu, aby dokázali, jak je vlastně marný a zbytečný, neboť právě a především jazyk a myšlení podporují iluzi o lidském stavu.

Siddhi 62 se může jevit jako vysoce intelektuální, a proto bude přitahovat především muže, kteří jsou více mentálně polarizováni než ženy. Jeho představiteli jsou filozofové, jako byl Sokrates, jejichž logická argumentace je bez jediné trhliny, protože sama existence používá s neomylnou přesností levou mozkovou hemisféru. V takových případech může být jazyk použit jako prostředek k tomu, aby navodil v druhém člověku stav odevzdání. Tito lidé dokážou mistrovsky používat jazyk k tomu, aby upozornili na velkou iluzi, která je polem působnosti lidské myslí. Ba co víc, siddhi 62 s sebou nese pochopení, že každá buňka vesmíru je slovem božím. Tato hluboká pravda umožňuje takové bytosti, aby se stala mistrem božského jazyka. Jelikož je božská abeceda tak jednoduchá, může skutečný mistr odpovídat kdykoli a na cokoli s naprostou přesností.

Vědou, která je podstatou veškerého stvoření, je posvátná geometrie. Univerzální pravdy obsažené v posvátné geometrii spojují všechny lidské vědní a umělecké obory a nauky, at' už vycházející z pravé či levé mozkové hemisféry. *Kosmometrie* je choreografií života, jež inscenuje veškeré jeho dění. Čím blíže jsme plnému probuzení, tím harmoničtěji plyne náš život v souladu s kosmometrií. Když se nakonec rozplyneme v nekonečném oceánu vědomí, dosáhneme dokonalé jednoty s božskou kosmometrií. Vše, co si pomyslíme, co řekneme nebo uděláme, už neděláme my sami, ale je to dílo celku. Proto je to děláno bezchybně. Jediným rozdílem mezi stínem a siddhi je absence strachu – tedy absence sebeidentifikace.

Božská kosmometrie je jazykem dokonalosti. Je manifestací neposkvrněnosti, ve které se každý náš pohyb, každý nádech a výdech stává vyzařováním čistého světla. Celé naše bytí tvoří inteligentní proudy energie, které plynou volně a bez zábran. V našem bytí již není nic, co tam nepatří. Neexistuje už žádná potřeba, skrytý záměr či nepohodlí. Vše je přesně, jak má být, v nás i okolo nás. Vtělení této pravdy vede k nejvyššímu míru. Překročili jsme velkou dělicí čáru ve svém hrdle a už se nikdy nevrátíme do iluze oddělenosti. Vstoupili jsme do jazyka světla, abychom spatřili to jedno jediné slovo ve všech slovech – neuchopitelné, nevyšlovné, bezeslovné – neposkvrněnou krásu bytí.